

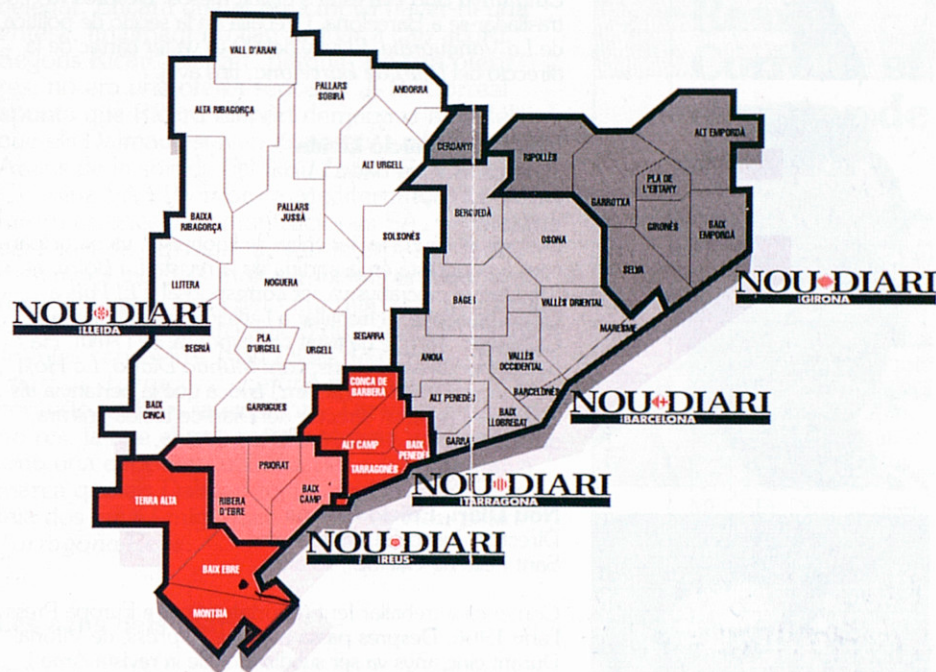
Nou Diari: cinc pubilles per a un sol senyor

Es posa en marxa un nou model de premsa diària en català amb edicions territorials

—Arantxa Abaurrea—

Corren temps de vaques flaques i el grup empresarial Dalmau llança un diari en català mirant l'any 2000. Fruit de l'experiència de tres diaris ja existents —*Diari de Barcelona, Diari de Lleida i Nou Diari Reus/Tarragona*— més la suma d'un de nou a Girona, *Nou Diari* neix amb cinc edicions per a tot Catalunya. Té vocació de diari comarcal, però sense perdre de vista la informació general. L'empresa ECD ha engegat aquest projecte obrint un forat dins el sector de la premsa catalana amb moltes expectatives de futur.

La idea de fer un diari nacional en català fa temps que es cou al món editorial de comarques. En aquest sentit, a finals del 90 el grup Dalmau va establir unes primeres converses amb l'editora de la revista *Presència* que finalment no van fructificar. Els responsables de *Nou Diari* es plantegen seriosament el tema l'agost de l'any passat, quan compren a l'ONCE el *Diari de Barcelona*. Només els quedava Girona per abastar totes les comarques catalanes. Dins el món de la premsa circulen especulacions que vinculen aquest projecte amb Unió Democràtica de Catalunya (UDC) i atribueixen

— La suma de la renovació de tres diaris existents més un de nou a Girona dona com a resultat un nou mitjà d'abast català —

Emili i Carles Dalmau, propietaris d'ECD, l'empresa editora dels cinc diaris. A dalt, les cinc redaccions. A Tortosa n'hi ha una delegació.

Els quatre directors

Nou Diari. Edició Barcelona
Director: Carles Revés
Lleida, 37 anys

Va començar de redactor a *La Mañana* de Lleida. Fou un dels fundadors del diari *Segre*, i després va ser-ne director durant dos anys. Va dirigir *Punt Diari* de Girona durant dos anys més. Va anar a Tarragona a treballar a *Catalunya Sud* i va estar-s'hi vuit mesos. Després va traslladar-se a Barcelona, i treballà en la secció de política de *La Vanguardia*. El juny del 90 es va fer càrrec de la direcció del *Diari de Barcelona*, fins avui.

Nou Diari. Edició Lleida
Director: Ramon Badia i Vidal
Lleida, 43 anys

Després d'alguna experiència de linotipista, va participar com a periodista en la sortida de la revista *La Boira*, al 79. Durant cinc anys va ser corresponsal d'*El País* a Lleida i després va treballar a l'edició d'aquest diari a Catalunya. També ha estat corresponsal de l'*Avui*. Ha passat per diversos diaris, com *Mundo Diario*, *La Hoja del Lunes* i *La Mañana* —en l'època que ja pertanyia als Dalmat— i ha estat director del *Diari de Lleida* fins ara, que ha passat a dirigir *Nou Diari. Lleida*.

Nou Diari. Edició Girona
Director: Josep Gil i Franquesa
Sant Feliu de Guíxols. 48 anys

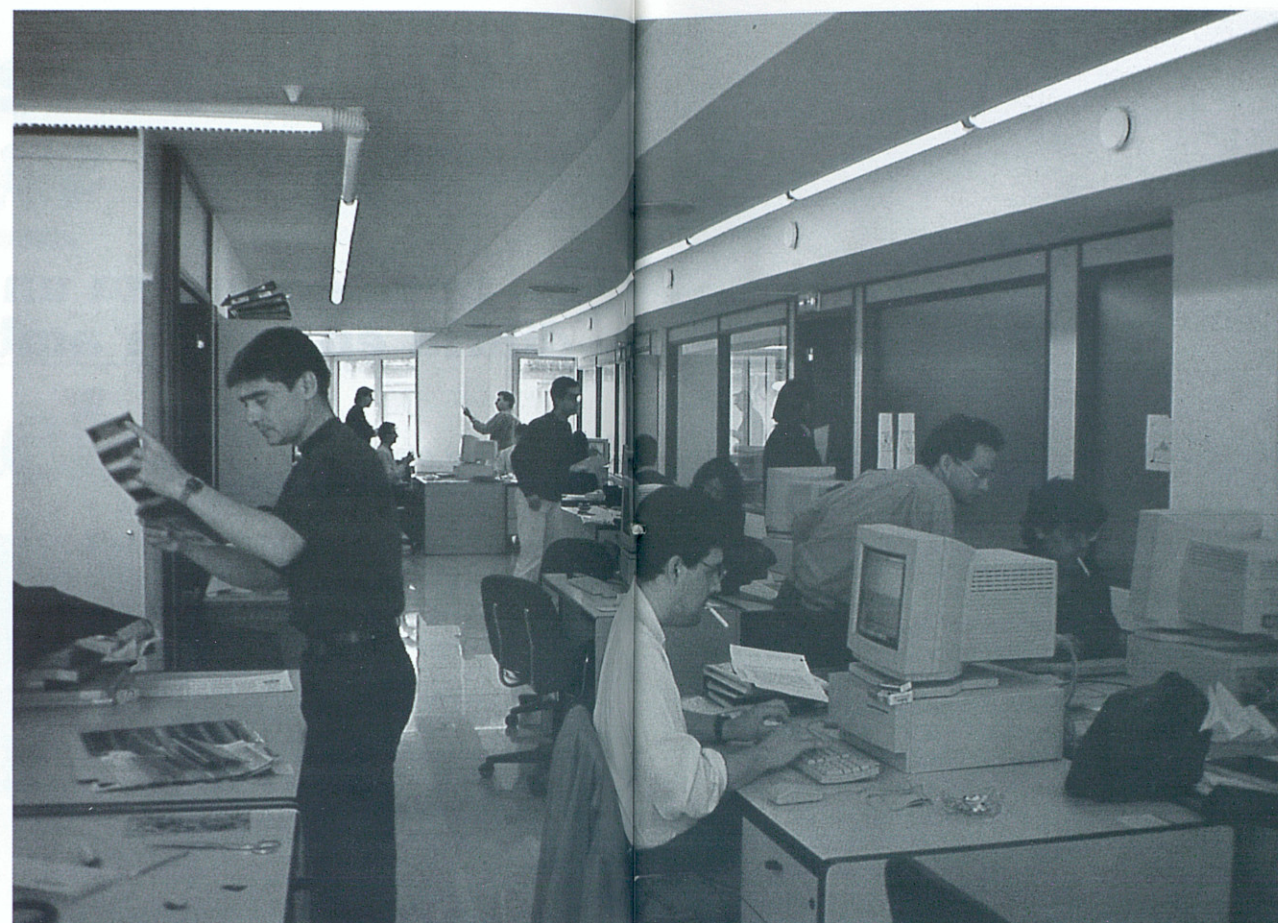
Comença a treballar fent reportatges per a Europa Press l'any 1966. Després passa a *Norte Express*, de Vitòria. Durant cinc anys va ser subdirector de la revista *Ama* i redactor en cap de la revista *Opinió*. Durant catorce anys va treballar a *El País*, on va ser redactor en cap del setmanal, director i fundador de l'editorial *El País* i redactor en cap de les pàgines de Ràdio i Televisió i del *Telepaís*. Posteriorment va ser subdirector de la revista *Panorama*. Al novembre del 91 va marxar de Madrid per fer-se càrrec de la direcció del *Diari de Girona*, on es va estar fins a l'octubre del 92. Al març d'aquest any va ser contractat per ECD per dirigir *Nou Diari. Girona*.

Nou Diari. Edicions Tarragona i Reus
Director: Xavier Bas i Sarra
Cambrils. 31 anys

Va començar de col·laborador a Ràdio Reus. Es va incorporar a la plantilla l'any 1982 i va treballar de redactor, editor i cap d'informatius successivament fins l'any 1984. Després del parèntesi militar, va tornar a Ràdio Reus fins l'any 87 i va ser-ne editor fins a finals de 1988. De gener del 89 fins al juny del 91 va presentar les notícies de Tarragona al "Telenotícies Comarques" de TV3. Llavors passà a ocupar-se de la direcció de *Nou Diari* a Reus i Tarragona, fins ara. Havia estat corresponsal d'*El País*, *La Vanguardia* i *Avui* durant cinc anys. Actualment és vice-degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya i president de la Junta de Demarcació de Tarragona.

— Els Dalmat van iniciar-se com a empresaris de premsa quan van comprar el diari *La Mañana*, el 1984 —

als germans Dalmat la militància en aquest partit polític. Quan els impressors lleidatans van comprar *La Mañana* ja es va dir, i amb les posteriors adquisicions de diaris s'ha anat repetint. Ells sempre ho han desmentit, i actualment no consten al registre de militants d'Unió. ECD, Emili i Carles Dalmat, asseguren que *Nou Diari* és un projecte creat des del món estrictament empresarial, sense els auspicis de cap institució.

Els Dalmat van iniciar-se en l'empresa periodística quan van comprar en subhasta el diari de l'estat *La Mañana*, al 1984. Allà va començar la col·laboració amb Josep Ramon Correal, actual director de publicacions d'ECD. J. R. Correal va participar des de la direcció en la renaixença del diari. Al juny de 1979 els dos germans van adquirir la majoria de les accions del *Diari de Lleida* i, juntament amb J. R. Correal, van emprendre la reconversió radical del diari, el primer de la nissaga que van fer en català. A l'octubre del 90 es van fer càrrec del bisetmanari *Reus Diari*, que ja editaven als seus tallers de Lleida, i que van transformar en *Nou Diari Tarragona-Reus*. L'empresa editora de

Nou Diari, General de Premsa Intercomarcal, queda representada en el 70% de les accions a mans dels germans Dalmat i la resta entre els antics propietaris de *Reus Diari*, Serveis Alternatius de Comunicació SA, SACSA. Aquesta proporció es manté avui dia. Des d'aleshores J. R. Correal va ser nomenat director general de publicacions per tal de coordinar aquests tres diaris, i ara del recentment estrenat *Nou Diari*.

La clau mestra: la compra del *Diari de Barcelona*

El punt d'inflexió del projecte va ser la compra de Publicacions de Barcelona, empresa editora del *Diari de Barcelona*, l'agost de l'any passat. La capçalera del diari bicentenari, però, continuava essent propietat d'Iniciatives SA, l'empresa de l'Ajuntament barceloní, que la va arrendar a l'ONCE. En el paquet de compra del rotatiu, a part de l'edifici i tot el que hi havia a dins, ECD va negociar d'incloure-hi la rotativa d'*El Independiente*. *Nou Diari* s'edita ara en aquesta rotativa a Sant Feliu de Llobregat.

A dalt, la redacció de Girona.
A la dreta, una taula de treball a la de Lleida.

Josep Ramon Correal, el director de directors

Comença a treballar als anys 70 al *Diario de Lérida*. Després es trasllada a BCN i treballa a *El Correo Catalán*, on ocupà el càrrec de sots-director. Després tornà a Lleida i treballà a *La Mañana*, fins que aquest rotatiu va tancar (quan l'empresa era el MECSE). Dirigí el diari *La Mañana* quan passà a mans privades, l'any 1985. Va ser nomenat cap de premsa del Govern Civil de Lleida. Va ser director del *Diari de Lleida* en la seva nova etapa, encetada el juny del 89. President de la demarcació de Lleida del Col·legi de Periodistes de Catalunya (durant cinc anys). Té 38 anys i va néixer a Lleida.

Les seus dels diaris

ECD ha creat una nova redacció per a l'edició de Girona, ubicada a la segona planta d'un edifici intel·ligent de nova construcció. A més de comprar el local de 400 m², hi han instal·lat equipaments, xarxa d'ordinadors, escàner de color, tren de revelatge de color i sistema de comunicacions nous. La seu d'ECD es troba al carrer Pallars de Lleida. Són propietaris de tres pisos, on es

concentren els departaments de publicitat, administració, la redacció de l'edició de *Nou Diari*. Lleida i l'emissora La Veu de Lleida. Fins fa dos mesos el *Diari de Lleida* era situat en un altre local de l'empresa editora, Publicacions Catòliques Ilerdenses SA (PCISA). Les dues edicions de Reus i Tarragona continuen als mateixos locals arrendats que ocupaven fins ara. Totes dues redaccions han renovat tot el sistema informàtic, a més de la part del revelatge de fotografies en color.

Altres empreses

El holding ECD es completa amb les empreses de serveis creades recentment: Hiper Papers, empresa de serveis de papereria, Zona de Comunicació, encarregada de la promoció i les relacions públiques del grup, i Zona de Publicitat i Comunicació, que coordina la publicitat que apareix a *Nou Diari*. Per a la impressió de les cinc edicions del rotatiu, ECD va comprar unes naus industrials a Sant Feliu de Llobregat de 3.000 m², on ha instal·lat l'anterior rotativa d'*El Independent*, i va crear l'empresa Roto Dalmau per explotar-la. També estan presents a La Veu de Lleida, on el grup deté un 60% de les accions, i al diari *La Mañana*, amb un 90%. En total treballen a ECD prop de 500 persones. L'única xifra d'inversió que facilita el grup ECD és la hipotètica de 2.500 milions de pessetes, considerant que *Nou Diari* hagués estat creat des de zero. El director de publicacions del grup assenyala que el projecte ha comportat una reestructuració de costos: "Si analitzem el cost de *Nou Diari* com a producte que fem ara, és inferior al cost que tenien per separat els tres diaris que estàvem fent fins ara".

Cinc edicions per a un mateix diari

A l'acte de presentació de *Nou Diari* a Barcelona, Josep Ramon Correal el va definir com un diari nacional català, emmarcat dins el model europeu de premsa regional adaptat a Catalunya. El diari surt en català i abasta tota la geografia catalana. El que diferencia *Nou Diari* dels altres és —per Josep Gil— que "a més de donar un gran volum d'informació sobre tot el que passa a Catalunya, que no hi ha cap més diari que la doni, aporten a una premsa comarcal un gran volum de totes aquelles àrees que ells no poden fer".

La dinàmica de treball diari conjunt

L'edició conjunta de *Nou Diari* exigeix la coordinació entre els directors de les cinc redaccions. Estan interconnectades a través de la xarxa telefònica, que els permet enviar senyals de veu i de dades i transmetre la compaginació de les pàgines del diari a la planta de Sant Feliu de Llobregat. Per a J. R. Correal, la dificultat

més gran d'aquest projecte és "aquesta coordinació, pensar el diari, raonar-lo i decidir-lo, amb una mentalitat més oberta, de contacte permanent amb les altres redaccions a l'hora de valorar els temes, a l'hora de valorar el llançat o de prioritzar determinades qüestions. Tot això costa".

Als matins, els caps de secció i el director de cada redacció fan el seu consell de redacció, on defineixen els temes del dia. Al migdia torna a haver-hi un altre consell, aquest cop de l'*staff* —els quatre directors i Josep Ramon Correal—, que perfila el contingut de *Nou Diari*. Els directors presenten la seva oferta d'informacions i editorials i cadascun escull el que cregui més oportú. Xavier Bas, director de les edicions de Reus i Tarragona, especifica que cada diari, més que autònom, és independent: "Ningú no em pot dir a mi, ni jo puc dir a ningú, que això ha d'anar en portada. Puc dir: mira, jo he fet això, tu decidiràs". *Nou Diari* obre les seves pàgines amb la informació local i comarcal.

Planes comunes

La redacció de Barcelona serveix un gruix de planes comú per a les cinc edicions: internacional, política, economia i societat, més les pàgines de serveis comuns: televisió, entreteniments, temps i loteria. En fa dues edicions, la primera per l'edició que abans entra a rotativa i, paulatinament, conforme l'actualitat informativa ho vagi requerint, es fan altres versions que entren al *Diari de Barcelona* i a les edicions que encara estiguin pendents d'impressió. Carles Revés subratlla que "*Nou Diari* vol potenciar la informació global i tenir clarament un diari en què el pal de pallar sigui el concepte Catalunya entès globalment". Les redaccions de Girona, Lleida, Tarragona i Reus treballen amb profunditat la informació local i comarcal i en fan una versió d'una o dues pàgines per enviar a l'edició de Barcelona. Les

— No va prosperar l'intent de comprar el Diari de Girona i es va optar per crear un tercer diari gironí en català —

seccions d'esports i cultura són mixtes.

"Nosaltres treballem des de la portada fins a la contraportada -aclareix Josep Gil-, li donem una orientació de diari comarcal de Girona. O sigui, aquí el que no es fa es centralitzar-ho tot a Barcelona, sinó tot el contrari". El precedent de l'edició de Lleida, *Diari de Lleida*, ja estava acostumat a compartir les pàgines de Catalunya, Espanya i Món amb l'altre diari dels Dalmat, *Nou Diari*. Tarragona.

Tot això representa una mitjana de 20 a 25 pàgines confeccionades per cada una de les edicions de fora de Barcelona. Únicament Tarragona i Reus contenen exactament el mateix gruix d'informació, i es diferencien perquè canvien la portada i l'ordre de pàgines. La redacció metropolitana elabora entre 40 i 45 pàgines diàries i el suplement dominical. Ara procuren que el llançat sigui el mateix a les cinc edicions. Quan la producció estigui més normalitzada, els canvis de paginació seran més freqüents i la política de suplementos més autònoma.

El canvi de diari comarcal a diari nacional, per Ramon Badia, desperta més grans expectatives per als periodistes: "La gent es podrà especialitzar una mica més i a la vegada augmentarà l'exigència, perquè la persona que escriu una notícia sap que potser la llegirà tot Catalunya. Més responsabilitat i una millor professionalitat".

Aspectes formals: presentació

Nou Diari es presenta en format tabloide, dividit en cinc columnes. Utilitzen color a la portada i contraportada, amb la possibilitat de cobrir catorze pàgines més. A cada pàgina predomina una notícia sobre la resta i, per regla general, hi ha només una il·lustració.

Les cinc edicions porten algunes pàgines senceres idèntiques, però la majoria fan un redisseny de les altres edicions. A cada redacció hi ha més de 1.500 maquetes de models de pàgina, oferint totes les possibilitats de variacions en funció del nombre de notícies per pàgina, de l'espai reservat a la publicitat i de la seva condició de pàgina parell o senar.

Els dissenyadors del model aposten per la sobrietat, la senzillesa, l'equilibri i la claredat de lectura. La notícia està estructurada en epígraf, títol, subtítol, entradeta i intertítols. El tipus de lletra que predomina als textos i titulars és la *Utopia*. La font *Futura*, menys estilitzada i de taca més fosca, s'utilitza als titulars de les pàgines d'esports, i als epígrafs, crèdits, data i foliació del rotatiu. Els gràfics i taules estan confeccionats amb l'*Helvètica*.

Previsions de futur

Al grup Dalmat són conscients, segons afirmen ells mateixos, que *Nou Diari* no neix en un bon moment econòmic global. La situació concreta de premsa ja la coneixen en els seus propis

mitjans. Fins ara les vendes dels tres diaris predecessors han estat modestes, tot i que els diaris de Lleida i Tarragona van néixer pràcticament de zero. Comptant-hi el *Diari de Barcelona*, les xifres rondaven els 22.000 exemplars. Josep Ramon Correal diu, però, que tota empresa té el seu factor risc que els empresaris han de saber assumir.

L'objectiu d'ECD és arribar a una difusió de 50.000 exemplars en conjunt. Amb aquesta xifra aconseguiran la viabilitat econòmica del projecte, i calculen que la podran assolir en dos anys.

"Això no és un esprint. Vendre diaris és una cursa de fons, i costa molt que després de la curiositat comenci l'etapa de l'hàbit i hem d'anar a buscar els lectors a partir de fer un bon diari, que interressi i que la gent s'hi vagi agafant", recorda Josep Gil.

L'endemà de la presentació de *Nou Diari* a Barcelona, el 30 d'abril, l'empresa editora del diari *Segre*, Prensas Leridana SAL, signava un protocol de converses amb l'empresa editora de *La Mañana*, Diario La Mañana SA, propietat dels Dalmat, per racionalitzar la producció periodística. La premsa de comarques s'ha posat en moviment per poder competir òptimament en el mercat de la premsa i assegurar-se un lloc en el futur. ●

A dalt, la redacció de Barcelona. A sota, la de Reus. A la plana de l'esquerra, portades dels primers números de les cinc edicions, el 30 d'abril passat, i Josep Ramon Correal durant la presentació del número 0 del *Nou Diari* a l'Hotel Ritz de Barcelona, el dia abans.

